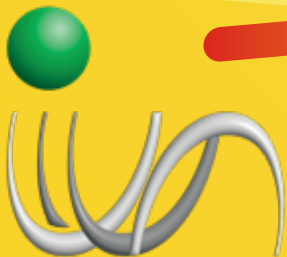

راه‌های اصلی انتقال ویروس H9N2 در طیور

VIVA PARS

انتقال افقی (Horizontal transmission)

این نوع انتقال شایع‌ترین روش سرایت ویروس در گله‌های طیور است:

وسایل آلوده: تجهیزات فارم (لباس، چکمه، وسایل نظافت، قفس‌ها، کارتن‌های جوجه‌کشی و...) در صورت تماس با پرندگان آلوده می‌توانند ناقل ویروس باشند.

از طریق ترشحات تنفسی: عطسه، سرفه، ترشحات بینی و دهان پرندگان آلوده. این راه در فارم‌های بسته و متراکم بسیار مؤثر است.

از طریق مدفوع: ویروس می‌تواند در مدفوع پرندگان آلوده وجود داشته باشد و از طریق آلودگی محیط، خوراک، آب یا بستر به سایر پرندگان منتقل شود.

آب و خوراک آلوده: ویروس می‌تواند در محیط مرطوب برای مدت نسبتاً طولانی پایدار بماند، به‌خصوص در آب‌خوری‌ها یا غذاخوری‌های مشترک.

هوا: انتقال از طریق ذرات معلق هوا (آئروسول‌ها) نیز در مکان‌های بسته و متراکم امکان‌پذیر است.

انتقال مکانیکی (Mechanical transmission)

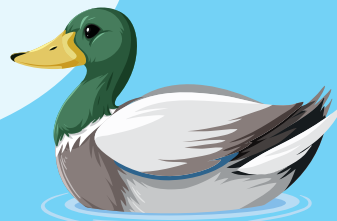
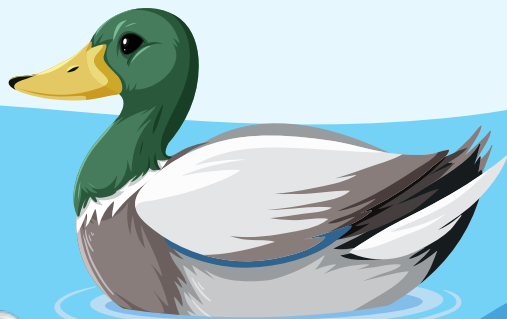
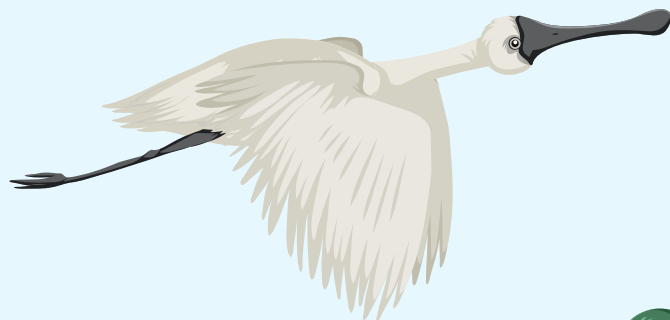
توسط وسایل نقلیه یا حمل طیور/تخم مرغ:
کامیون‌ها، قفس‌ها و سینی‌های تخم مرغ در صورت ضدعفونی نشدن مناسب می‌توانند ناقل باشند.

توسط افراد: کارگران فارم یا بازدیدکنندگان می‌توانند ویروس را با کفش، لباس یا دستان آلوده از یک گله به گله‌ی دیگر منتقل کنند.

انتقال از طریق پرندگان وحشی یا پرندگان آزاد

پرندگان وحشی به‌ویژه پرندگان آبی (مثل اردک‌ها و غازها) می‌توانند ویروس را با خود حمل کرده و به طيور اهلی انتقال دهند، خصوصاً در محیط‌های باز یا نیمه‌باز (Free-range یا backyard systems).

تخم مرغ آلوده (احتمال کمتر)

در مورد H₉N₂، انتقال از طریق تخم مرغ به صورت عمودی (Vertical transmission) در شرایط طبیعی بسیار نادر است. با این حال، در شرایط خاص ممکن است ویروس در تخم مرغ وجود داشته باشد، ولی این راه اهمیت اپیدمیولوژیک کمی دارد.

جمع‌بندی

انتقال ویروس H9N2 عمدتاً افقی، مکانیکی و محیطی است. رعایت اصول امنیت زیستی (Biosecurity)، کنترل رفت‌وآمد افراد و وسایل نقلیه، ضدعفونی منظم تجهیزات و محیط، و جلوگیری از تماس با پرندگان وحشی نقش کلیدی در کنترل انتشار این ویروس در فارم‌ها دارد.

واکسن دوگانه H9 + G7